

Kázání o bdělosti – 2. část

Nehemiáš a jeho hradby bdělosti

Opakom bdelosti je spánok. A asi budete so mnou súhlasiť, že spánok je veľmi príjemná záležitosť. Dobre sa cítime, keď si môžeme poriadne pospať. Bdelosť taká príjemná nie je. Je to niekedy skutočný boj nezaspať, práve vtedy, keď by sme sa mali sústrediť a nespať. Dnes budeme čítať tak trochu bojový príbeh o čašníkovi, ktorý sa vybral opraviť hradby a podarilo sa mu nezaspať. Volal sa Nehemiáš a narodil ďaleko od domova jeho otcov, ďaleko od Jeruzalema, v zajatí Perzskej ríše a slúžil na kráľovskom dvore ako kráľovský rozlievač vína.

Židia sa začali vracat' späť domov zo zajatia a k Nehemiášovi sa dostali správy o zničených hradbách Jeruzalema. Keď to počul, tak plakal a smútil niekoľko dní, postil sa a modlil sa. To, čo počul, sa nejakým spôsobom odrazilo na jeho živote. Nenechalo ho to chladným. Predložil to Bohu, zamyslel sa nad tým a uvedomoval si pochybenia jeho, aj celého národa. A pochopil, že jeho úlohou je vydat' sa „domov“ (ktorý nikdy predtým nevidel) a pustiť sa do opráv hradieb .

Nehemiáš bol pozorný voči okolnostiam, v ktorých sa nachádzal, pozorný voči slovám, ktoré počul a pozorný voči Bohu. Modlil sa, pretože počítal s Bohom.

Kráľ Nehemiášovi cestu do Jeruzalema povolil a on sa vydal na cestu a začal opravovať hradby.

Nehemjáš 4,1-8

Jakmile uslyšeli Sanbalat a Tóbijáš, Arabové, Amónci a Ašdód'ané, že obnova jeruzalémských hradeb pokračuje, že se trhliny opět uzavírají, velmi vzplanuli. 2 Vzájemně se smluvili, že

vytáhnou proti Jeruzalému do boje a že v něm vyvolají zmatek. 3 Modlili jsme se ke svému Bohu a stavěli proti nim na obranu stráže ve dne v noci. 4 Juda říkal: „Síla nosičů je podlomena, všude jsou hromady sutin, nejsme schopni hradby dostavět.“ 5 Naši protivníci říkali: „Nic nepoznají a nic nepostřehnou, dokud mezi ně nevtrhneme. Pobjíme je a to dílo překazíme.“ 6 Avšak Judejci, kteří sídlili v jejich blízkosti, přicházeli a varovali nás znovu a znovu: „Ze všech míst, kam se obrátíte, jdou proti nám!“ 7 Proto jsem postavil stráž pod svatým místem při hradbách na nechráněných úsecích. Postavil jsem tam lid podle čeledí s meči, kopími a luky. 8 Když jsem všechno přehlédl, šel jsem a řekl šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: „Nebojte se jich, pamatujte na Panovníka velikého a budícího bázeň! Bojujte za své bratry, syny a dcery, ženy a domy!“

Nehemiáš 4,11-12

Ti, kdo stavěli hradby, nosiči břemen i nakladači, pracovali jednou rukou na díle a v druhé drželi zbraň. 12 Všichni, kdo stavěli, měli meč připásaný na bedrech a tak stavěli...

Bdenie a stráženie spolu súvisí. **Byť bdely znamená byť v strehu a pripravený zareagovať na vonkajšie okolnosti.** A Nehemiáš bol v strehu, lebo si uvedomoval ohrozenie. Bol si vedomý zla, nebezpečenstva, strachu, únavy ľudí. Reflektoval to a konal. On sám pamätal vo svojom živote na Boha a preto ľudí upokojuje, aby pamätali aj oni na Boha.

Nehemiáš bol bdely, pretože keď do jeho života prišla výzva, čelil jej. Neprespal ju. Boh prichádza v rôznych výzvach a bdelosť nám pomáha prečítať náš príbeh a to, čo sa deje v našom živote. Reflektovať náš život. Položiť si otázky o smere nášho života, o tom, kde nás Pán Boh vidí.

A bdelosť vyžaduje celého človeka, celý život. Nemôžeme byť bdely šťastí. Bud' spíme, alebo sme hore. Nehemiášov život je

prepletený modlitbou. Nebola na okraji jeho života. Modlitba bola jeho životom. Od začiatku od konca príbehu sa príbehom nesú jeho modlitby. Jeho duchovný svet a svet práce bol prepojený. Boh bol súčasťou obyčajnej opravy hradieb. Od ľudí chcel, aby pracovali a zároveň strážili, boli bdeli. V jednej ruke držali zbraň a druhou pracovali. Aby boli pozorní a pracovali. Pripadá mi, že si delíme čas, kedy sa modlíme, kedy pracujeme, kedy oddychujeme. Máme oddelenú nedel' ako špeciálny deň bdlosti, pozornosti a počúvania Pána Boha. Práca a modlitba sú oddelené. Akoby to boli dva svety. Duchovný svet a potom ten svet, kde prežijeme väčšinu nášho času. V Nehemiášovi Jeden človek robil obe činnosti naraz.

Možno počítame s tým, že priestor pre Pána Boha je v kostole, v rannom stíšení, na bohoslužbách, v cirkvi, no menej s ním počítame v práci, v nákupnom centre, v krúžku, v škole. Hľadáme ho tam? Hľadáme ho na stavbe domu, pri oprave strechy, pri obyčajných činnostiach nášho dňa? Čo má Boh spoločné s takýmito činnosťami?

Jeden z mojich obľúbených autorov, Richard Foster, popisuje svoje úprimné hľadanie Pána Boha v živote takto:

„Roky som Ho (Boha) miloval a chcel ho poslúchať, ale On zostal na okraji môjho života. Boh a Kristus boli pre mňa extrémne dôležitý, ale nie mojím stredom. Ved' som mala veľa úloh, práce a predsavzatí, ktoré ani trochu nesúviseli s Bohom. Čo má Boh spoločné s plávaním a záhradkárčením?

Bol som oddaný, ale nebol som integrovaný (ucelený) alebo zjednotený. Myslel som si, že slúžiť Bohu je ďalšia povinnosť, ktorú si mám pridať do môjho preplneného zoznamu. Záhradkárčenie už viac nebola skúsenosť mimo môjho vzťahu s Bohom. Objavil som Boha v záhrade. Plávanie už nebolo iba dobré cvičenie- stalo sa príležitosťou na spoločenstvo s Bohom.

Hovoril som o Bohu na okraji môjho života. Vlastne, presnejšie povedané ja som bol na okraji Jeho života. Ja som

potreboval prísť do stredy. Jedna vec je Boh, ktorý prichádza k nám, ale ďalšia je naše prichádzanie k Bohu.“

Nehemiáš je inšpiratívny, no určite nás môže jeho príklad deprimovať. Niekedy namiesto hrdinu máme radšej antihrdinov. Nieкого, kto zlyhá. Zaspí. A v Biblii pre našu úľavu nájdeme niekoľko príkladov ľudí, čo nedokázali bdieť- 10 panien, ktoré zaspali, keď čakali na ženícha (Krista), učeníci, keď ich Ježiš vyzýval k tomu, aby bdeli v Getsemanskej záhrade, jeho poslednú noc pred smrťou, tiež zlyhali. Mali strážiť- bdieť a zaspali.

Anthony de Mello hovorí na rovinu, že sa nám nechce bdieť. Nechce sa nám byť pozorný. A ak sa chceme zobudiť, musíme si uvedomiť, že sa nám nechce vstávať.

Ak si pripustíme fakt, že ani nám sa veľmi bdieť nedarí, sme na najlepšej ceste k bdelosti. Pretože keď si uvedomujeme chvíle, keď spíme, učíme sa bdelosti. Môžeme hľadať spôsoby a cesty, aby bol Boh v našich mysliach a prizvaní do našich aktivít. Môžeme sa učiť neprestajnej modlitby bdelosti a žiť s myšlienkou na Boha. Reflektovať svoj život. Učiť sa byť pozorným, aby sme bdeli ako pastieri, keď sa Pán Ježiš narodil, aby sme boli pozornými a zhliadli na oblohe hviezdu, ako mudrci z východu.

Mária Uhlíková